

Current Jewish Questions

Dina Demalchuta Dina – The Law of the Land is Law

אסתר ג:ח

וַיֹּאמֶר הָמָן לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ יִשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפָּזָר וּמִפֶּרֶד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מְלֻכּוֹתַי וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עַם וְאֵת דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלִמְלֶכֶךְ אֵין שְׁנָה לְהַנִּיחֵם :

Esther 3:8

Then Haman said to King Achasverosh, "There is a certain people dispersed among the peoples in all the provinces of your kingdom who keep themselves separate. Their customs are different from those of all other people, and they do not obey the king's laws; it is not in the king's best interest to tolerate them.

I. Rabbinic Sources

<p>1a. M. Nedarim 3:4 One may vow to murderers [I.e., robbers who kill if their demands are not granted], robbers [Rashi, Ran, Rosh and Tosaf. all interpret this as private robbers. Jast.: official oppressors. These are less desperate than murderers, and do not kill if their demands are refused.], and publicans that it [the produce which they demand] is terumah, even if it is not, [This vow is to save it from their hands, as terumah is forbidden to a zar, q.v. Glos. — It is remarkable that even murderers and robbers are assumed to respect the prohibition of terumah!] or that it belongs to the royal house, even if it does not. Beth Shammai maintain: one may make any form of vow excepting that sustained by an oath; [I.e. one may not vow, 'may this corn be forbidden me by an oath if' etc.] but Beth Hillel maintain: even such are permissible. Beth Shammai rule: he must not volunteer to vow; Beth Hillel rule: he may do so. Beth Shammai say: [he may vow] only as far as he [the murderer, etc.] Makes him vow; Beth Hillel say: even in respect of what he does not make him vow. E.g., if he [the robber] said to him, say: konam be any benefit my wife has of me'; and he declared, 'konam be any benefit my wife and children have of me,' — Beth Shammai rule: his wife is permitted, but his children are forbidden; Beth Hillel rule: both are permitted.</p>	<p>1. משנה נדרים ג משנה ד נודרין להרגין ולחרמין ולמוכסין שהיא תרומה אף על פי שאינה תרומה שהן של בית המלך אף על פי שאינן של בית המלך בית שמאי אומרים בכל נודרין חוץ מבשבועה ובית הלל אומרים אף בשבועה בית שמאי אומרים לא יפתח לו בנדר ובית הלל אומרים אף יפתח לו בית שמאי אומרים במה שהוא מדרו ובית הלל אומרים אף במה שאינו מדרו כיצד אמרו לו אמור קונם אשתי נהנית לי ואמר קונם אשתי ובני נהנין לי בית שמאי אומרים אשתו מותרת ובניו אסורין ובית הלל אומרים אלו ואלו מותרין :</p>
<p>1b. B. Nedarim 28a GEMARA. But Samuel said, The law of the country is law? Therefore the publican has a legal claim: why then is the owner permitted to evade payment by a false vow? — R. Hinena said in the name of R. Kahana in the name of Samuel: The Mishnah refers to a publican <u>who is not limited to a legal due</u>. [Under the Roman Procurators there was a tremendous amount of illegal extortion] The School of R. Jannai answered: <u>This refers to an unauthorised collector</u>.</p>	<p>תלמוד בבלי נדרים כח:א גמ'. והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא! אמר רב חיינא א"ר כהנא אמר שמואל: <u>במוכס שאין לו קצבה</u>. דבי ר' ינאי אמר: <u>במוכס העומד מאלין</u>.</p>
<p>2a. M. Bava Kama 10:1 MISHNAH. No money may be taken in change either from the box of the customs-collectors or from the purse of the tax-collectors, nor may charity be taken from them, though it may be taken from their [own coins which they have at] home or in the market place.</p>	<p>2. משנה בבא קמא י משנה א אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין ואין נוטלין מהם צדקה אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק :</p>

<p>2b. B. Bava Kamma 113a-b</p> <p>GEMARA. In the case of customs-collectors, why should the dictum of Samuel not apply that the law of the State is law? [Why then are customs collectors considered as acting unlawfully] — R. Hanina b. Kahana said that Samuel stated that a customs-collector who is bound by no limit [is surely not acting lawfully]. At the School of R. Jannai it was stated that we are dealing here with a customs-collector who acts on his own authority. [Without the authority of the ruling power.]</p> <p>...</p> <p>The above text [stated], 'Samuel said: The law of the State is law.' Said Rava: You can prove this from the fact that the authorities fell palm-trees [without the consent of the owners] and construct bridges [with them] and we nevertheless make use of them by passing over them. But Abaye said to him: This is so perhaps because the proprietors have meanwhile abandoned their right in them. [Without the authority of the ruling power.] He, however, said to him: If the rulings of the State had not the force of law, why should the proprietors abandon their right? Still, as the officers do not fully carry out the instructions of the ruler, since the ruler orders them to go and fell the trees from each valley [in equal proportion], and they come and fell them from one particular valley, [why then do we make use of the bridges which are thus constructed from misappropriated timber?] — The agent of the ruler is like the ruler himself and can not be troubled [to arrange the felling in equal proportion], and it is the proprietors who bring this loss on themselves, since it was for them to have obtained contributions from the owners of all the valleys and handed over [the] money [to defray the public expenditure].</p>	<p>תלמוד בבלי בבא קמא קיג:א-ב</p> <p>ומוכסין. והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא! אמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל: במוכס שאין לו קצבה; דבי ר' ינאי אמרי: במוכס העומד מאליו.</p> <p>...</p> <p>גופא, אמר שמואל: דינא דמלכותא דינא. אמר רבא: תדע, דקטלי דיקלי וגשרי גישרי ועברין עליהו. אייל אביי: ודלמא משום דאייאוש להו מינייהו מרייהו! אמר ליה: אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי? והא לא קא עבדי כדאמר מלכא, מלכא אמר: זילו וקטלו מכל באגי, ואינהו אזלו וקטלו מחד באגא! שלוחא דמלכא כמלכא, ולא טרח, ואינהו אפסיד אנפשיהו, דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגי ומשקל דמי. אמר רבא: מאן דמשתכח בבי דרי, פרע מנתא דמלכא.</p>
<p>3a. M. Gitten 1:5</p> <p>MISHNAH. All documents which are accepted in heathen courts, even if they that signed them were gentiles, are valid [for Jewish courts] except writs of divorce and of emancipation. R. Simeon says: these also are valid; they were only pronounced [to be invalid] when drawn up by unauthorised persons.</p> <p>3b. B. Gitten 10b</p> <p>GEMARA. [Our Mishnah] lays down a comprehensive rule in which no distinction is made between a sale and a gift. We can understand that the rule should apply to a sale, because the purchaser acquires the object of sale from the moment when he hands over the money in their [The non-Jewish judges'] presence, and the document is a mere corroboration; for if he did not hand over the money in their presence, they would not take the risk of drawing up a document of sale for him. But with a gift [it is different]. Through what [does the recipient] obtain possession? Through this document, [is it not]? And this document is a mere piece of clay? [Assuming a deed originating in a non-Jewish court does not constitute an instrument of acquisition, why should the deed be deemed valid?] — Said Samuel: The law of the Government is law. Or if you prefer, I can reply: Instead of 'except writs of divorce' in the Mishnah, read, 'except [documents] like writs of divorce.'</p>	<p>3. משנה גיטין א משנה ה</p> <p>כל השטרות העולים בערכאות של גוים אף על פי שחותמיהם גוים כשרים חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים ר' שיעון אומר אף אלו כשרין לא הוזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט:</p> <p>תלמוד בבלי גיטין י:ב</p> <p>גמ'. קא פסיק ותני, לא שניא מכר לייש מתנה; בשלמא מכר, מכי יהיב זוזי קמיייהו הוא דקנה, ושטרא ראייה בעלמא הוא, דאי לא יהיב זוזי קמיייהו, לא הוו מרעי נפשיהו וכתבין ליה שטרא, אלא מתנה במאי קא קני? לאו בהאי שטרא, והאי שטרא חספא בעלמא הוא! אמר שמואל: דינא דמלכותא דינא. ואב"א, תני: חוץ מכגיטי נשים.</p>

4. B. Bava Batra 54b-55a

Rav Judah said in the name of Samuel: The property of a heathen [The reference, as appears from what follows, is to property sold by a heathen to an Israelite who has paid the money but not yet received the deed of sale] is on the same footing as desert land; whoever first occupies it acquires ownership. The reason is that as soon as the heathen receives the money he ceases to be the owner, whereas the Jew does not become the owner till he obtains the deed of sale. [The rule was that if a Jew bought land from a Jew, it remained in the ownership of the seller until the purchaser had received the title-deed, and either could retract until that time. But if a heathen sold land to a Jew, neither could retract so soon as the money had been paid, though in this case too the Jew did not become owner till he had received the title-deed.] Hence [in the interval] the land is like desert land and the first occupier becomes the owner. [He must, however, reimburse the purchaser] Said Abaye to R. Joseph: Did Samuel really say this? Has not Samuel laid down that the law of the Government is law, and the king has ordained that land is not to be acquired save by means of a deed? R. Joseph replied: I know nothing of that. [As much as to say that he did not believe the king had ordained this.] [I only know that] a case arose in Dura di-ra'awatha in which a Jew bought land from a heathen and another Jew came and dug up a little of it, and when the case came before Rav Judah he assigned the land to the latter. Abaye replied: You speak of Dura di-ra'awatha? There the fields belonged to people who hid themselves and did not pay the tax to the king, and the king had ordered that whoever paid the tax [In that case the Jew who came and did the digging] should have the usufruct of the field. [Hence we cannot infer from this that land bought from a heathen is not like desert land.] Then follow also the other ruling of Samuel, that the one who digs in it obtains only as much as he digs up. He replied: In that respect I follow our own teaching as laid down by R. Huna in the name of Rav: As soon as he has dug up one spadeful he becomes legal owner of the whole.

4. בבלי בבא בתרא נד-ב-נה:א

אמר רב יהודה אמר שמואל: נכסי עובד כוכבים הרי הן כמדבר, כל המחזיק בהן זכה בהן; מ"ט? עובד כוכבים מכי מטו זוזי לידיה אסתלק ליה, ישראל לא קני עד דמטי שטרא לידיה, הלכך הרי הן כמדבר, וכל המחזיק בהן זכה בהן. א"ל אביי לרב יוסף: מי אמר שמואל הכי? והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא, ומלכא אמר: לא ליקני ארעא אלא באיגרתא! אמר ליה: אנא לא ידענא, עובדא הוה בדורא דרעותא, בישראל דזבן ארעא מעובד כוכבי, ואתא ישראל אחרינא רפיק בה פורתא, אתא לקמיה דרב יהודה, אוקמה בידא דשני. א"ל: דורא דרעותא קאמרת? התם באגי מטמרי הו, דאינהו גופייהו לא הוו יהבי טסקא למלכא, ומלכא אמר: מאן דיהיב טסקא ליכול ארעא. רב הונא זבן ארעא מעובד כוכבים, אתא ישראל אחר רפיק בה פורתא, אתא לקמיה דרב נחמן, אוקמה בידיה. א"ל: מאי דעתך? דאמר שמואל: נכסי עובד כוכבים הרי הן כמדבר, וכל המחזיק בהם זכה, ליעבד לי מר כאידך דשמואל, דאמר שמואל: לא קנה אלא מקום מכושו בלבד! א"ל: בהאי אנא כשמעתין סבירא לי; דאמר רב הונא אמר רב: כיון שניכש בה מכוש אחד - קנה כולה.

II. Parameters

5. 1 Sam 8:10-22

10 Samuel told all the words of the LORD to the people who were asking him for a king. 11 He said, "This is what the king who will reign over you will claim as his rights: He will take your sons and make them serve with his chariots and horses, and they will run in front of his chariots. 12 Some he will assign to be commanders of thousands and commanders of fifties, and others to plow his ground and reap his harvest, and still others to make weapons of war and equipment for his chariots. 13 He will take your daughters to be perfumers and cooks and bakers. 14 He will take the best of your fields and vineyards and olive groves and give them to his attendants. 15 He will take a tenth of your grain and of your vintage and give it to his officials and attendants. 16 Your male and female servants and the best of your cattle and donkeys he will take for his own use. 17 He will take a tenth of your flocks, and you yourselves will become his slaves. 18 When that day comes, you will cry out for

5. שמואל א ח

(י) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת כָּל דְּבָרֵי יְקֻנָּק אֵל הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאֵתוֹ מֶלֶךְ: (יא) וַיֹּאמֶר זֶה הָיָה מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשֵׂם לוֹ בְּמִרְבָּבוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְבָּבוֹ: (יב) וְלָשׁוֹם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַקָּצֵר קָצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ וְכָלֵי רָכֶב: (יג) וְאֶת בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלַטְבָּחוֹת וְלֵאפוֹת: (יד) וְאֶת שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת פְּרִמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לְעַבְדָּיו: (טו) וְזֵרְעֵיכֶם וְכִרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעַבְדָּיו: (טז) וְאֶת עַבְדֵיכֶם וְאֶת שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת בְּחוֹרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וְעֵשָׂה לְמִלְאכָתוֹ: (יז) צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְאֶתֶם תִּהְיוּ לוֹ לְעַבְדִּים: (יח) וְזַעֲקֶתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מִלְכְּכֶם אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְקֻנָּק אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: (יט) וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם

<p>relief from the king you have chosen, but the LORD will not answer you in that day." 19 But the people refused to listen to Samuel. "No!" they said. "We want a king over us. 20 Then we will be like all the other nations, with a king to lead us and to go out before us and fight our battles." 21 When Samuel heard all that the people said, he repeated it before the LORD. 22 The LORD answered, "Listen to them and give them a king." Then Samuel said to the Israelites, "Everyone go back to your own town."</p>	<p>לְשִׁמְעַת בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי אִם מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ : (כ) וְהָיִינוּ גַם אֲנַחְנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם וְשִׁפְטָנוּ מֶלֶכְנוּ וַיִּצְאָ לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת מֶלְחֲמֹתָנוּ : (כא) וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל דְּבָרֵי הָעָם וַיִּדְבֹּר בְּאָזְנֵי יְקֹנָק : (כב) וַיֹּאמֶר יְקֹנָק אֶל שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ :</p>
<p>6. B. Gitten 88b R. Tarfon used to say: In any place where you find heathen law courts, even though their law is the same as the Israelite law, you must not resort to them since it says, 'These are the judgments which thou shalt set before them, that is to say, 'before them' and not before heathens.</p>	<p>6. תלמוד בבלי גיטין פח:ב היה ר"ט אומר: כל מקום שאתה מוצא אגוריאאות של עובדי כוכבים, אע"פ שדיניהם כדיני ישראל, אי אתה רשאי להיזקק להם, שנאמר: + שמות כ"א + ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, לפניהם ולא לפני עובדי כוכבים</p>
<p>7. Rambam Laws of Theft and Lost Objects 5:18 When were these things stated? Only for a king whose authority extends in these lands where the people of that land have agreed and they assume that this person is their master and they are his slaves. But if his authority does not extend, then he is like a thief and a thug and like any band of robbers whose laws are not laws and any king such as this is like a thief in all regards.</p>	<p>7. רמב"ם גזלה ואבדה הלכה יח במה דברים אמורים במלך שמטבעו יוצא באותן הארצות שהרי הסכימו עליו בני אותה הארץ וסמכה דעתן שהוא אדוניהם והם לו עבדים אבל אם אין מטבעו יוצא הרי הוא כגזלן בעל זרוע וכמו חבורת ליסטים המזויינין שאין דיניהן דין וכן מלך זה וכל עבדיו כגזלן לכל דבר.</p>
<p>8. Maggid Mishna Gezeila v'Aveida 5:13 R. Vidal of Tolouse born ca. 1300 And this is the essence of the law of the land being law, but the theft of a government is not law, and it is like pure theft</p>	<p>8. מגיד משנה הלכות גזלה ואבדה ה: יג אבל מלך וכו'. כבר הודו לו כל בעלי הוראה וכו' וכן עיקר דדינא דמלכותא דינא אבל גזלנותא דמלכותא לאו דינא והרי הוא גזל:</p>

Further Reading

Schachter, Hershel. "Dina De'malchusa Dina: Secular Law as Religious Obligation." Journal of Halacha and Contemporary Society. Vol 1. 1981 p. 103-132